

קורס ACI מס' 16: עיקרי הבודהיזם, חלק א'
סקירה של הספרים הקלאסיים הגדולים של הבודהיזם – חלק א'

על-פי שיעוריו של גשה מייקל רואץ'

תרגום, עריכה והגשה

לאמה דבורה-הלה ואריה-הלה

רמת גן, יולי 2008

שיעור 2, חלק ב'

(מנדלה)

ראייה נכונה

הבודהיסטווה מבין שאין תקווה בסמסרה. אין תקווה בסמסרה. אתם לא יכולים לתקן את הסמסרה. אנשים אומרים: 'אז למה לא עשו חוק כזה, ולמה לא עשו הסכם כזה, ואיך זה הממשלה ככה!...' אתם יכולים לשפר ולשכלל - תמיד יהיו צרות, ויהיו תאונות, ויהיו אסונות, כי זה סמסרה. זה הטבע של סמסרה. קארמה מנהלת את הסמסרה, ואנחנו כולנו נושאים באמתחתנו הרבה קארמות שליליות. אז הדבר הראשון שהבודהיסטווה מבין זה התפנית הזאת, זה ההבנה שסמסרה אין לה סיכוי. אין לה סיכוי.

אין מה לתקן את הסמסרה. צריך לצאת מסמסרה.

אדם שעשה קצת דרך מסתכל ואומר: האנשים האלה מטורפים. הם מחפשים כל הזמן אושר וכל הזמן מייצרים לעצמם סבל. הם לא מבינים איך לייצר אותו. אנחנו, בעיני אנשים שהתקדמו קצת - נראים מטורפים לגמרי.

אז אדם גומר אומר בליבו לצאת מכאן, למצוא איך יוצאים מכאן ואיך להוציא את האחרים מכאן. ואיך יעשה את זה? אז זה מעביר אותנו להדרך הבאה של - ראייה נכונה.

ראייה נכונה יש לה שני אספקטים, אחד של הבנת הריקות, והשני של הבנה של הקיום המותנה, או הקיום התלוי, או ההתהוות המותנית - הכול שמות נרדפים.

התהוות מותנית

אז אנחנו נתחיל דווקא מהשני. אמרו

ཉམ་འབྲེལ།

Tendrel

אז *Tendrel* אנחנו מתרגמים לעברית כהתהוות מותנית או קיום מותנה או קיום תלוי. כל אלה. *Tendrel* זו דרך להסביר למה הדברים קורים כפי שהם קורים. ואתם רואים יש שמה את המילה "קיום תלוי" או "קיום מותנה", זאת אומרת שהדברים קורים בתלות בדברים אחרים.

הדברים, התופעות בחיים שלי, החוויות בחיים שלי,
מתרחשות בתלות בדברים אחרים, מותנות בגורמים אחרים.

**כדי להשתחרר מסמסרה חייבים להבין ריקות.
ותנאי הכרחי להבנת ריקות זה הבנת ההתהוות המותנית, הבנת הקיום התלוי.**

ודרך אחרת להגיד, זה שהקיום התלוי או הקיום המותנה הוא הצד השני של המטבע של הריקות.

**הריקות והקיום המותנה הם שני צדדים של אותה מטבע,
כשאחד הוא חיובי והשני הוא שלילי.**

**הקיום התלוי או ההתהוות המותנית אומרת איך דברים קיימים,
בעוד שהריקות אומרת לנו איך הם לא קיימים.**

שני צדדים של אותה מטבע שהולכים יד ביד. וקיבלתם את המול את השיר הזה הנפלא של ג'ה צונגקפה ויש שמה בית לקראת הסוף שאתה מבין שהריקות והקיום התלוי הולכים יד ביד. הם תמיד הולכים יחד. זה לא אחד בלי השני.

וזה מאוד חשוב, כי הרבה פעמים מקבלים לימוד חלקי ולא שלם על ריקות ויוצאים תלויים באוויר. נשארים תלושים, וזה אסון לפעמים יותר גדול מאשר לא לקבל אף פעם לימוד על ריקות. אז חשוב לקבל את שני הצדדים.

הצגות שונות של ההתהוות המותנית

בקרוב נוציא לאור את הספר "רעיונות עיקריים בבודהיזם". היצירה שקיבלתם של ג'ה צונגקפה פלוס הביאור של פבונגקה רינפוצ'ה שקטעים ממנו קיבלתם בחומרי הקריאה שלכם.¹ ובהזדמנות הזאת אני רוצה לבקש את עזרתכם בהוצאה שלו לאור. הוא כבר מתורגם, הוא כבר בשלבים אחרונים של עריכה, או טו טוט. הרבה הרבה אנשים השקיעו הרבה הרבה מאמץ בעריכה שלו. אנשים כאן בקהל תרגמו קטעים, אחר כך לאה השקיעה הרבה זמן לערוך אותו, אורית השקיעה זמן לערוך, [לאמה] אריה השקיעה המון זמן לערוך, אחר כך אני השקעתי טונה של זמן לערוך אותו. אז יש פה המון עבודה שמושקעת, עכשיו צריך לממן את ההוצאה לאור שלו.

וזה ספר נפלא לכם, ספר נפלא לתת מתנה כשאתם רוצים להביא את החומר למישהו חדש ואולי אתם מתקשים להסביר את הדברים או להגיע אליהם. זה דבר נפלא. אני חושבת שזה תוספת מאוד חשובה לספרות העברית.

יש הרבה הצגות של *Tendrel*, של התהוות מותנית, מכיוון שיש הרבה אסכולות בבודהיזם וכל אסכולה בבודהיזם מסבירה את זה קצת אחרת. אז בספר הזה פבונגקה רינפוצ'ה עושה סיכום מאוד יפה של זה, אז אנחנו נשתמש בסיכום שלו.

אז הוא מפשט את הדברים בשבילנו, הוא מקבץ את האסכולות השונות לשלוש מחלקות. אז אתם תקבלו עכשיו שלושה הסברים שונים של *Tendrel* והם כולם חשובים, אבל רק אחד מהם נכון לגמרי, אז אנחנו נדבר על זה תיכף. והם כולם ניתנו על ידי הבודהה, [את] כולם הבודהה לימד. וכל ההסברים מועילים ועוזרים וחשובים, לכן נותנים אותם, אחרת לא היו נותנים אותם.

אז **ההסבר הראשון** מקובל על שלוש מבין ארבע האסכולות הבודהיסטיות ועכשיו אנחנו מדברים על אסכולות של הבודהיזם ההודי הקדום, לא זרמים של היום. בבודהיזם ההודי הקדום, בעקבות הבודהה, מתוך הלימוד של הבודהה, אנשים הוציאו וסיכמו והציגו וחתכו ונוצרו אסכולות פילוסופיות שונות.

¹ הודות למאמציה של דורית גולדמן ובעזרתם של תלמידים רבים, הספר יצא לאור בשנת 2009, בהוצאת "לב הדהרמה".

האסכולות של "המתפקדים"...

שלוש הקדומות יותר:

1. **הראשונה נקראת ואיבשיקה** - זה השם הסנסקריט שלה, ואיבשיקה. בעברית אנחנו נקרא להם 'המפרטים'. הם נקראים ככה על שם כתבים שבהם הם השתמשו.

2. **האסכולה השנייה נקראת הסוטריסטים Sautrantika** זה השם הסנסקריט שלהם, זה האסכולה השנייה. הם נקראים ככה, מכיוון שהם הסתמכו בעיקר על הסותרות של הבודהה, ישירות על הלימוד של הבודהה, בלי הפרשנויות. אז הם היו כאלה, דבקים רק בלימוד המקורי של הבודהה. היו ביניהם גם שהדגישו הרבה לוגיקה; כל הלימוד של הלוגיקה בבודהיזם הוא בעצם בתוך האסכולה הזאת. אסכולה מאוד חשובה. הן כולן חשובות, אחרת לא היינו מדברים עליהם.

אז זאת האסכולה השנייה.

3. **האסכולה שלישיית נקראת Chitta Matra**, ויש לה גם שם אחר **Yoga Chara**, בעברית אנחנו קוראים להם 'אסכולת רק תודעה'.

אז אלה שלוש מבין הארבע האסכולות הראשיות בבודהיזם הקדום. **ושלוש אלה יחד אנחנו נקרא להם 'המתפקדים'.**

למה המתפקדים? מכיוון שמה ששותף להם זה אמונה בדברים מתפקדים, אבל אנחנו כרגע לא ניכנס לזה, זה כרגע פחות רלוונטי לנושא שלנו, למרות שזה מאוד חשוב. מבחינתנו, מה שמעניין אותנו כרגע, זה שהם כולם מאמינים שדברים קיימים בתלות בסיבות ותנאים. סיבות ותנאים תומכים.

...טוענות שהדברים תלויים בסיבות ותנאים

אז מה זה סיבות ומה זה תנאים? ההגדרה של מה זה "סיבות ותנאים" משתנה מאסכולה לאסכולה. אנחנו נביא כאן, לדוגמה, את ההסבר של אסכולת הוויבשיקה, המפרטים.

אז אם ניקח דוגמה של עץ, למה יש עץ?

- כי היה זרע של העץ, זאת הסיבה העיקרית לעץ. בלי זרע לא יהיה עץ, אבל רק זרע לא מספיק –

- צריך תנאים תומכים: צריך את הקרקע, צריך את האור השמש, צריך את ההשקיה, הדישון - התנאים שתומכים, מה שצריך.

אז יש את הסיבה העיקרית - זה הזרע, ואחר כך יש תנאים תומכים שמאפשרים לזרע לשאת פרי.

אז אצלם, באסכולות האלה, הם אומרים דברים קורים כשהסיבות והתנאים נמצאים. כשיש סיבה עיקרית ויש את כל התנאים התומכים והכול נמצא במקום - אז תהיה לנו תוצאה. נכון? יש מישהו שמתוכח עם זה? לא. אין עם זה בעיה, זה לגמרי נכון.

אז זו צורה אחת של קיום תלוי. זה הסבר של התהוות מותנית. איך דברים מתהווים? מהסיבות שלהם ומהגורמים התומכים.

אם כל זה נכון, אז למה לא לעצור כאן? והרבה מורים בודהיסטים שבאים מתוך האסכולות האלה יעצרו כאן: "דברים לא קורים בלי סיבות, דברים לא קורים בלי תנאים. אה! נכון."

נו, אז מה? נו, אז מה?! למה אני פה? אתם זוכרים, אתמול אמרנו - למה אני פה? אני לא פה כדי לקבל שיעור מעניין. אני כאן כדי למצוא דרך לצאת להארה, לצאת לאושר המירבי. זאת המטרה שלנו. השאר - פילוסופיות מעניינות, נחמד. רשימות - נחמד. אבל הם כולם משרתים את המטרה לצאת מסבל.

איך האינפורמציה הזאת מוציאה אותי מסבל? או קיי, הבוס צועק עליי כי היה לו יום לא טוב ובכלל אימא שלו חולה וקודם הוא נפגש עם הבוס שלו והבוס שלו צעק עליו. בסדר, כל זה מסביר אולי, אולי, למה

הוא צעק עלי. נו, אז מה? אז עכשיו, כבר לא עולה בי הכעס עליו כשהוא צועק עלי? אני כבר לא מתקעסת יותר? זאת אומרת, יש בעיה עם ההסבר הזה. הוא נכון אבל הוא לא מוציא אותנו מסבל.

לא באמת.

הוא יכול אולי קצת להרגיע אותי, אבל עדיין לא חיסלתי בתוכי את המצב העמוק של להגיב במכה על מכה. אולי אני אתן מכה חלשה יותר, אולי היא תהיה מרוסנת יותר, אולי היא תהיה מושהית יותר - אבל עדיין אני מגיבה. הבוס הכועס, הוא עדיין נראה לי כבא מצד עצמו, ואני עדיין כועסת.

אז זה לא מוציא אותנו מסבל, בסופו של דבר. אז למה הבודהה לימד את זה? מכיוון שאנשים לא דווקא היו מוכנים להסבר האולטימטיבי שתכף ניתן אותו. אז הוא הכין אותם. ההסבר הזה סולל את הדרך.

כי מה קורה? מישוהו בא וצועק עלי או מישוהו עושה לא כמו שהסכמנו. הדבר הראשון - אני מתקעסת. אם אני מתחילה לחשוב בצורה כזאת: "או קי, אז כנראה שהיו סיבות לזה", אז אני כבר לא מגיבה באופן אוטומטי. כבר יש מנגנון השהייה אצלי. אני כבר בדרך לא להגיב אוטומטית לצעקות בצעקות. אז זה טוב. זה טוב. זה מכין את האנשים. זה מפנה קצת את הפוקוס החוצה. אני עכשיו מסתכלת עליהם במקום על עצמי קצת. זה יופי, זה נפלא. זה מתחיל לעבוד עם הגורמים שיביאו בסופו של דבר להארה.

אבל כאמור זה לא מספיק חזק. ההסבר הזה של ההתהוות המותנית לא מספיק חזק כדי לחסל את הכעס שלי לנצח. זה לא הסבר אולטימטיבי שמסביר למה אני בכל זאת מתקעסת למשל כשהבוס כועס. אז הוא מסביר שהבוס כועס כי אימא שלו, והבוס שלו וכל זה אבל זה לא נותן לי את ההסבר האולטימטיבי, זה שיוצא אותי מסבל. בגלל זה אנחנו לא עוצרים כאן.

ההתהוות המותנית על פי דרך האמצע

האסכולה הרביעית נקראת **מדיאמיקה**. אמרו **מדיאמיקה**.

ומדיאמיקה פרושו דרך האמצע.

ברביעית יש לנו א' ויש לנו ב'.

4א' - סוונטריקה מדיאמיקה

אז 4א' הם נקראים **סוונטריקה**, בעברית 'העצמאיים'.

הסוונטריקה הם החלק התחתון או הראשון של דרך האמצע. והם אומרים, שההסבר שנתנו עד עכשיו של סיבות ותנאים הוא לא מספיק טוב. למה הוא לא מספיק טוב? מפני שהוא לא חל על כל הדברים. הוא לא חל על כל התופעות, כי יש דברים שאין להם סיבות. יש **דברים שקיימים בלי סיבות**. מה למשל עולה בדעתכם שקיים בלי סיבות? המרחב, חלל ריק. תמיד היה, תמיד יהיה, אין לו סיבה, אין לו סיבה.

בבודהיזם, דרך אגב, מרחב זה הדבר שהעט הזה תופס. החלל שהעט הזה תופס כשאני מסלקת אותו, זה החלל הריק. זה חלל, זה מרחב, ולזה אין סיבה. כל הדברים יושבים בתוך המרחב הזה ואין לו סיבה, אז אם אין לו סיבה איך נדבר על הריקות שלו וכך הלאה?

אז הם אומרים: לנו יש הסבר יותר טוב. אנחנו נגיד שדברים קיימים בתלות (עכשיו קיום מותנה, כן?) בחלקים שלהם.²

אז אם אנחנו נעבוד קצת עם העט אז:

- **לפי ההסבר של המתפקדים - מאיפה בא העט? למשל, אלה מאסכולת המפרטים יגידו: סיבות ותנאים.** היה בית חרושת, היה פיסת פלסטיק, היו צבעים, היה מכונות, אחר כך היו פועלים, אחר כך שמו במשאית, אחר כך הביאו לחנות. זה הסיפור שהם יספרו. סיבות ותנאים.

- **אלה מהסוונטריקה יגידו העט תלוי בחלקים שלו.** צריך שיהיה את הצ'ופצ'יק הזה השחור, ואת הגליל הלבן, כדי שביחד יהיה עט. בלי שיהיה לי שני חלקים אין לי עט. אחר כך כל חלק

² בהצגות אחרות, הסבר זה של דברים התלויים בחלקיהם מיוחס לאסכולת הסוונטריסטים.

אפשר לפרק הלאה, לצד שמאל שלו, צד ימין שלו אם אתם רוצים. איך זה חל על מרחב למשל?
למרחב יש חלקים. יש לו צפון, דרום, מזרח, מערב. יש לו כיוונים. אז זה חל על מרחב.

דוגמה נוספת לדבר שאין לו סיבות זה ריקות. הריקות עצמה אין לה סיבות. הדברים הם ריקים, בלי סיבה, הם ריקים. אז מה החלקים של ריקות? גם לריקות יש חלקים. יש ריקות של העט הזה, יש ריקות של העט הזה. שתי ריקויות שונות. יש ריקות של העט הזה ברגע הזה, יש ריקות של העט בעוד חמש דקות. ריקויות שונות. אז זה הסבר יותר טוב. הוא יותר כוללני.

עכשיו נחזור אלינו. אנחנו מחפשים מה? אנחנו מחפשים לחסל כל כעס ולחסל כל סבל. אנחנו לא מעוניינים רק בפילוסופיות מעניינות. הפילוסופיות הם מעניינות במידה שהן עוזרות לנו בכיוון הזה. האם זה עוזר?

אני אוהבת לספר שכשילדתי את בתי הראשונה, עליתי מאוד במשקל וחפשתי לרדת במשקל ורציתי לגמול את עצמי מההשתוקקות לעוגות, למשל. אז כל פעם שהייתי רואה עוגה הייתי אומרת: פה יש קמח לבן, מרגרינה, ביצים. אני לא אוכלת כל דבר לחוד או למה שאני אוכל את הכול יחד 😊. אז אמרתי העוגה הזאת תלויה בחלקים שלה. החלקים לא מעניינים אותי, לכן העוגה לא תעניין אותי. אז היה לזה אפקט, אני ירדתי במשקל ככה. אבל חזרתי לאכול ממתקים, לא נגמלתי, כי ההשתוקקות לממתקים באה ממקום הרבה יותר עמוק, בו עוד לא נגעתי.

בואו נחזור לבוס הצורח. אם אני מתחילה להסתכל על הבוס, מה אני רואה לפניי? אני רואה גליל גדול וארבעה גלילים יותר קטנים מחוברים אליו וכדור יושב למעלה ואיזה חלל ואיזה לשונית אדומה מתנדנדת ואני שומעת דציבלים ואני רואה צבע אדום. אז זה הסבר יפה, אבל איך זה מחסל את כעס שלי? את התגובה שלי למה שקורה?

אתם עסוקים בלפרק אותו לחלקים אז במקום להתכעס אתם עסוקים עכשיו בפירוק 😊. אבל בערבון מוגבל, לא כשמדובר בנפשכם. לא כשמדובר בילד שלכם או בחשבון הבנק שלכם - אז זה יקפוץ עוד פעם, אתם תשכחו את כל האנליזה הזאת. זה לא מספיק. אבל זה מועיל, במיוחד אם אתם יכולים בצורה כזאת להשהות את התגובה שלכם. תתחילו להסתכל על הגלילים ועל הכדורים.

אז זה הסבר שני, אבל הוא לא מחסל את הכעס לנצח וזו הכוונה,

זו המטרה בתרגול שלנו. לחסל לא רק אפיזודה אחת,
אלא להביא את עצמנו למצב שלחלוטין אין יותר זרעים של כעס.
שכבר אני לא יכולה להתכעס יותר. כבר לא מופיע מישהו שמרגיז אותי יותר.
כבר אין אדם שנראה לי מרגיז, שאני אצטרך להתרגז עליו.

לזה זה לא מביא, לא מספיק חזק. אבל מועיל ותשתמשו בזה.

- 4ב' - פרסנגיקה מדיאמיקה

החלק השני פה נקרא פרסנגיקה.

אמרו פרסנגיקה.

ולפעמים אומרים פרסנגיקה מדיאמיקה ומתכוונים לחלק הזה של אסכולת דרך האמצע. בעברית נגיד 'קבוצת המסקנה'. ככה הם נקראים.

נגיד שאני אדם שמבין את ההשקפה הנכונה, של הקיום התלוי והריקות על פי אסכולת המדיאמיקה פרסנגיקה, ואני נפגשת במישהו שעוד אין לו את ההבנה המלאה ואני רוצה לעזור להם להגיע להבנה המלאה. אז הם אומרים, איך אנחנו נעשה את זה?

אנחנו ניקח את הטיעונים שלהם, איפה שהם נמצאים, ועל ידי שכלול היכולת הלוגית שלי, יכולת הפולמוס שלי, אני אקח אותם צעד צעד ואני אביא אותם לאבסורד שנובע מההנחות שלהם. אני אקח את ההנחות שלהם ואני אביא אותם לאבסורד והם מאמינים שזה כל מה שאני צריכה לעשות. אני לא

צריכה לתת להם הרצאות ארוכות. אני רק אביא אותם לאבסורד והם בעצמם יראו שהשקפה הזאת לא נכונה, וזה יפנה מקום להשקפה נכונה.

הם שכללו את השיטות של הפולמוס, וזה איך שעובד פולמוס במסורת המנזרית שממנה אנחנו באים. אנחנו נכנסים לדיון עם אדם מאיפה שהוא נמצא, מהמקום שהוא כן מסכים איתנו ולאט לאט לוקחים אותו, צעד אחרי צעד, למקום שהם רואים את השגיאה בהנחות שלהם ואז התקווה היא שהם ירדו מההנחות האלה, אם הם אנשים הגיוניים. וזו אומנות גדולה.

יש אנשים שאתם מביאים אותם צעד צעד, ואז הם אומרים: אז מה?! 😊 ואז עם אלה אין שום תקווה. זה מה ש[לאמה] אריה ציין אתמול, צריך להיות סגולות מסויימות לתלמיד; צריך להיות איזה עקביות, איזה אינטליגנציה ש -

א. פתוחה לקבל משהו חדש

ב. ושנית עקביות, אם אתה נוכח באמת, אז אתה הולך בעקבות האמת הזאת, אם כבר נוכח בה.

אם אתה נוכח באמת ואחר כך לא הולך שמה אז אי אפשר לעזור לך יותר. אז זה למה הם נקראים ככה.

ומה הם אומרים על הקיום התלוי?

הנה מה שהם אומרים, וזה הדבר האולטימטיבי שאנחנו צריכים כדי להגיע להארה.

הם (הפרסנגיקה) אומרים שכל דבר ודבר קיים בתלות בהשלכות של המיינד שלנו, כפי שאלה נכפות עלינו על ידי קארמה שצברנו בעבר.

אני אגיד עוד פעם: כל דבר ודבר קיים בתלות בהשלכות של המיינד שלי כפי שאלה נכפות עליי על ידי קארמה שעשיתי בעבר.

אז הם אומרים בעצם שכל דבר ודבר הוא השלכה מהמיינד שלי. אז האם הם מתכוונים שהכול הוא תודעה? הם לא אומרים את זה.

איך בודקים את זה? עומדים בפני מכונית בכביש ובודקים. הכול מהמיינד שלי או יש פה מכונית שפוגעת בי? הם לא מכחישים קיום של אובייקטים חיצוניים, אבל הם אומרים שכל אובייקט ואובייקט, חיצוני או פנימי, בלי יוצא מן הכלל, הוא השלכה של התודעה שלי. ואם אני משליכה אותו כחיצוני אז הוא חיצוני. אז הוא חיצוני. הוא השלכה, ומה שחשוב זה שההשלכה הזאת נכפית עלי; אין לי בחירה אודותיה והיא נכפית עלי, על ידי הקארמה שלי. אותה קארמה שמבשילה ברגע זה היא זו שכופה עלי השלכה מסויימת וזה מה שקובע את החוויה שלי בכל רגע ורגע, את כל האספקטים של החוויה שלי.

כל הדברים הם אך ורק השלכה, והם מתפקדים באופן מושלם

מהקהל: אבל היא מתפקדת?

המורה: בוודאי שהיא מתפקדת. ההשלכות מתפקדות.

אם עכשיו פוגעת בי מכונית חלילה, המכונית הזאת היא השלכה שלי. האם היא מתפקדת כמכונית פוגעת? לגמרי, זה יכאב. וייקחו אותי לבית חולים שהוא השלכה שלי, ויגישו לי חשבון שהוא השלכה שלי, הדברים האלה מתפקדים, ויחד עם זה הם לגמרי השלכה שלי.

זאת אומרת לא ליפול למקום: "הו, זו רק השלכה, אז איכשהו זה פחות ממשי". לא.

בגלל שזה השלכה זה ממשי. זו הדרך היחידה שהדברים הם ממשיים.

והם אומרים: אין דרך אחרת לדברים להתקיים. זו הדרך היחידה שבה הם יכולים להתקיים.

כל דבר ודבר יכול להיות קיים בעולמי, עבורי, אך ורק כהשלכה מתוך התודעה שלי, וההשלכה הזאת נכפית עליי בכל רגע ורגע. ומה כופה אותה עליי? מעשי העבר שלי. הדברים שעשיתי בעבר. אז אם יש לי עכשיו חוויה איומה של מכונית שפוגעת, איזו מן קארמה זאת יכולה להיות? קארמה של פגיעה בחיים.

ההשקפה של הפרסנליקה מובילה לשחרור

זה מוביל לשחרור. כי אם אני מבינה שאם דברים לא נעימים לי, הסבל שבא בחיים שלי הוא השלכה שלי, וההשלכה הזאת באה מקארמה שלי, אז אני מתחילה לעבוד על הקארמה. אני מתחילה להסתכל איזה מן קארמות יש בחיים שלי, ומה אני צריכה עכשיו לעשות. את אלה אני צריכה להפסיק ואת אלה אני צריכה להתחיל כדי לשנות את המציאות.

וזה נותן לכם את כל הכוח שבעולם על העתיד.

אף פעם לא על ההווה - ההווה נכפה עלי. זה כבר נכפה על ידי קארמה שעשיתי בעבר. עם זה כרגע אין מה לעשות. קארמה שהבשילה הבשילה. העץ כבר פה. יש עוד קארמות מהעבר שעוד לא הבשילו, ואיתם יש מה לעשות, אותם אפשר לטהר. אבל אלה שהבשילו ברגע ההווה - אנשים נפגעים וכואבים ומאבדים - **עם זה אין מה לעשות כרגע חוץ מאשר להגיב בתבונה,** בלי ליצור את האסון הבא.

וזה מאוד חשוב, כי לאן אנחנו רוצים להגיע? אנחנו רוצים להגיע להארה. אז אני מסתכלת: הגוף הזה, מאיפה הוא בא? הוא בא מקארמה, כמו כל דבר. לפי האסכולה הזאת הכול הוא השלכה. הכול הוא השלכה שאני מייצרת, וזו באה מקארמה שאני צברתי בעברי. אז אני צברתי בעברי קארמה שכופה עליי לראות זרוע אנושית. אני מסתכלת על הגליל הזה ואני רואה גליל בצבע בשר ואני רואה זרוע אנושית. זה קארמה.

האם זה זרוע אנושית מצד עצמו? זה אוסף של צורות וצבעים, ותו לא. ותו לא. מה עושה את זה זרוע אנושית? המיינד שלי שמשליך את זה. עד שאני לא רואה זרוע - זה לא זרוע, זה אוסף של צורות וצבעים. ה"זרועיות" של זה באה ממני.

הגלגולים השונים, וגן-העדן, הם אך ורק השלכה של קארמה.

יש קארמה פחות טובה. יש יצורים שמסתכלים ורואים רגל של כלב. וקארמה יכולה להשתנות בן רגע. ואם מבשילה לי קארמה לא טובה, אז יכול לבוא רגע שהמכונית פוגעת בי וברגע הבא אני מסתכלת ואני רואה רגל של כלב. וקארמה יכולה להשתנות תוך שניות. תוך דקות. אתם הולכים לכם לתומכם בכביש, ורגע אחרי זה נפגעתם. זה יכול להשתנות תוך שניות.

זה המשמעות של גלגולים. זה מה שזה נקרא להתגלגל מחדש. יש תזוזה בקארמה, זאת נגמרה, באה החדשה והחדשה פחות טובה. וזה גורלנו אלא אם כן נלמד לייצר את הקארמות שיוציאו אותנו מהמקום הזה.

ואני רוצה להמשיך עם הסיפור הזה. יש גם את הצד השני. אם הקארמה שלי יותר טובה, אם אני מתחילה לייצר קארמה של הרבה חסד, הרבה חסד, ואני מבינה איך ליצור קארמות חזקות ומהר, מגיע הרגע שאני מסתכלת על זה, ואותו גליל מופיע כזרוע של מלאך.

אז איפה זה הגן עדן? הוא כאן! הוא תלוי לגמרי בקארמה שלנו. הקארמה שלנו כרגע מכריחה אותנו לראות כאן בני אדם בעולם אנושי. עם קארמה יותר טובה אנחנו נהייה במנדלה מלאה מלאכים ואנחנו נהייה מלאכים.

הבנת הריקות על פי הפרסנגיקה מדיימיקה...

אז מה הריקות באסכולה הזאת?

הריקות באסכולה של הפרסנגיקה מדיימיקה זה שדברים ריקים מלהיות קיימים באופן שאיננו השלכה של המיינד שלנו, כפי שנכפה עלינו על ידי הקארמה שלנו, כפי שצברנו בעבר.

אני אחזור.

העט הזה ריק מלהיות קיים באופן שהוא בלתי תלוי בהשלכה מהמיינד שלי, כפי שזו נכפתה עליי, כפי שההשלכה הזאת נקבעה על ידי הקארמה שלי בעבר.

הוא לא עט מצד עצמו. מצד עצמו אין פה עט. איך אנחנו יודעים? כי כשכלב יבוא לפה הוא יתחיל ללעוס את זה, הוא לא יתחיל לכתוב עם זה. אם זה היה עט מצד עצמו אז כל יצור שהיה פוגש את החפץ הזה היה מנסה לכתוב איתו.

יש פה אוסף של צורות וצבעים. אני משליכה מתוך המיינד שלי את ה"עטיות" של הדבר הזה, וההשלכה הזאת באה כתוצאה מקארמה שאני צברתי. והקארמה הזאת כרגע נכפית עליי. אני לא אתחיל ללעוס את זה. אני לא אהנה ללעוס את זה.

...מובילה לשמירת המוסר...

זו הריקות באסכולה הזאת; ההבנה הזאת של קיום תלוי וריקות, שזה שני צדדים של אותה מטבע, איך הוא כן קיים, איך הוא לא קיים.

והיא משחררת, מכיוון שאם אני עכשיו מבינה שהכול בא כהשלכה ממני, אני עכשיו יכולה להתחיל לעבוד עם הדברים שמייצרים את ההשלכות.

אם אני מבינה שהשלכות באו מקארמה, וקארמה באה ממעשים, אז אני עכשיו אתחיל לדקדק במעשים שלי. אז אני עכשיו ארצה ללמוד את כללי המוסר וללכת לפי כללי המוסר כפי שישויות מוארות נתנו לנו אותם, שעשו כבר את הדרך.

הם אומרים: אם את רוצה לא לסבול, את זה תפסיקי לעשות, את זה תתחילי לעשות.

זה 'עשה ואל תעשה', אלא שהביסוס הוא מאוד יפה, בהבנה עמוקה של קארמה.

- זה לא בא בגלל שאלוהים אמר,
- זה לא בא בגלל שכתוב בתורה,
- זה לא בא בגלל שהממשלה אמרה,
- זה לא בא בגלל שהחוק אומר.

זה בא בגלל שזה הדבר ההגיוני היחיד לעשות אם אני רוצה לא לסבול. זה לגמרי, לגמרי מבוסס בהגיון.

... לחיסול סבלנו...

אז האימפליקציה הפרקטית של זה, זה מה? אם אני הולכת לפי פרסנגיקה מדיאמיקה, אז כל פעם שמישהו צועק עליי, מה אני אעשה? אם יש לי רגע space - ולא תמיד יש, אבל אם יש לי רגע space - אני אומרת: רגע, מאיפה זה בא אליי? מאיפה זה בא אליי? מישהו צועק עליי או מישהו פוגע בי באופן אחר, מאיפה זה בא אליי? אני משליכה את זה ככה, כי מצד עצמו האקט הזה הוא ריק לגמרי, אין לו קיום עצמי. כמו שזה לא עט מצד עצמו. אז עכשיו אם אין לו קיום עצמי, "אה, זה בא ממני". בא ממני ממה? איך שאני פעלתי בעבר. איך אני אגיב עכשיו?

אם אני באה עם החוכמה הזאת, הסיכוי שאני אשתול את הזרעים לתקלה הבאה ילך ויפחת, וזה תרגול ארוך. אפילו ארייה שרואה ריקות, הוא עדיין לא דווקא חיסל את כל הזרעים האלה להתכעס. לאו דווקא מיד רואה את הריקות של דברים כשהם קורים, אבל יש לו כלי מאוד חזק לעבוד איתו לבער את הנטיות האלה מהר.

...ולחיסול הסמסרה...

אז חשוב לדעת שכל פעולה ופעולה שאנחנו עושים משאירה רישומים בתודעה שלנו. הרישומים האלה נכנסים שמה למדגרה שלהם, דוגרים כמה שדוגרים, וכשמגיע תורם הם מבשילים ואו שצועקים עליי או שמיטיבים איתי. ואנחנו קוראים לזה בטיבטית:

འཁོར་བ།

Korwa

Korwa זה המילה הטיבטית לסמסרה, והפירוש של המילה זה גלגל. זה הגלגל, גלגל הסמסרה, גלגל החיים אנחנו אומרים או גלגל הסבל שאנחנו קוראים.

צרחו עליי. אם אני לא מבינה ריקות, לא מבינה פרסנגיקה מדיאמיקה, לא מבינה קיום תלוי, אני צורחת חזרה, עוד פעם זרעתי זרע, עוד פעם רישום, הוא מבטיח שעוד פעם יצעקו עליי. אני בצורה כזאת מבטיחה את הסבל שלי בעתיד. זה *Korwa*, ואנחנו עושים

འཁོར་བར་འཁོར།

Korwar kor

הם אומרים הטיבטים. אנחנו מסתובבים כל הזמן בגלגל הזה כי אנחנו לא מבינים מה מייצר את הסבל שלנו ואיך לצאת מסבל.

...וכל זה על ידי תרגול...

ואם אתם רוצים להבטיח שתמשיכו לסבול, תמשיכו לענות להם.

אם אתם רוצים לחסל אותם, אם אתם רוצים לחסל את האנשים שצועקים עליכם, אתם לא צריכים לירות בהם. להיפך, אם אתם תירו בהם אתם מבטיחים שהם יתרבו, ואנחנו המדינה שמוכיחה את זה, הם מתרבים והולכים. נכון? יריות לא מחסלות, כי הם לא באים משמה³, הם באים מפה⁴. אני השלכתי אותם. מתוך המיינד שלי, והמיינד אצל הטיבטים הוא פה⁵, הוא לא פה⁶.

אני השלכתי אותם. אני השלכתי אותם מתוך הזרעים שלי בגלל שאני הייתי תוקפנית בעבר, ואז באים להתקיף אותי. אם אני רוצה לחסל את התוקפנים בחיים שלי, איפה אני צריכה לעבוד? לא שם. פה. וזו עבודה הרבה יותר קשה. הרבה יותר קשה כי הכעס תוקף בן רגע. הוא לוקח אתכם, לא שמתם לב.

אם אתם עכשיו עובדים מספיק עם המדיטציות של הריקות והלימוד הזה, יכול להיות שגיגע יום שזה יחלחל מספיק עמוק שכשמגיע הזמן להתרגז – לא תתרגזו, או תשהו את הכעס באיזה שנייה או שתיים. אז אתם מתחילים לנצח במלחמה. אתם מתחילים לנצח, אחר כך יהיו הרבה מערכות במלחמה הזאת. הרבה הרבה, והרבה מהם תפסידו - No problem, עלייתם על דרך. עלייתם על דרך שסופה ניצחון. מוכרח לבוא, כי אתם זורעים קארמות אחרות.

³ הלאמה מצביעה על מקום שהוא מחוץ לה, שאינו היא.

⁴ הלאמה מצביעה על הלב שלה.

⁵ לאמה דבורה הלה מצביעה על הלב שלה.

⁶ לאמה דבורה הלה מצביעה על הראש שלה.

...שמביא לתובנה...

אז מה זה אם ככה ריקות? זה העובדה ששום דבר לא קיים באופן שהוא שונה ממה שתארתי עכשיו. **שום דבר לא קיים באופן שאיננו השלכה שנכפית עליי על ידי הקארמה שלי.**

- אם אדם עושה מדיטציה על הדברים האלה - וחייבים לפתח ריכוז מאוד עמוק, חייבים לתרגל מדיטציה יום יום כי זה לא בא בקלות - אם אדם מפתח ריכוז עמוק,
- ולמד הרבה את הדברים האלה, הרבה, 18 קורסים וסדנאות וכך הלאה,
- ואם הוא גם בהדרכה של מורים מיומנים וזה גם כן חיוני בדרך,
- ומודט על הדברים האלה מתוך ריכוז עמוק -

זה נותן סיכוי מצוין יום אחד לראות את הדברים האלה במדיטציה עמוקה, ישירות.

עכשיו אתם שומעים אותם ואתם מבינים אותם בשכל אבל זה אחרת להבין שגלידה זה טעים ואחרת זה לטעום את הגלידה. ישירות זה שאתם בעצמכם פוגשים את הריקות ישירות.

...שמעלה אותנו על הדרך להארה

כשזה קורה החיים שלכם משתנים, אתם אחר לגמרי. לא רק החיים האלה, כל ההמשך. אתם עברתם באבולוציה לרמה הבאה, אתם רואים את ההארה שלכם, כמה זמן זה ייקח וכך הלאה, ואתם במסלול ישיר ובטוח להארה.

(מנדלה)

(הקדשה)